

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการมีเป้าหมายในชีวิต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ

Motivation and Goals in Life of Dhurakij Pundit
University Students Participating Dream and
Commitment to Success Project

ชะเอื้อน พิศาลวัชรินทร์*

Cha-eoen Pisanwacharin*

* อาจารย์แนะแนวประจำศูนย์นำความรู้สู่การปฏิบัติ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

* Guidance Teacher of Praxis Center, Dhurakij Pundit University

* Email : ern2506@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และเปรียบเทียบการมีเป้าหมายในชีวิตก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย ทั้งเพศชายและเพศหญิงที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ จำนวน 400 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 และ กลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบ Rating Scale (Questionnaire) ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 68 และเป็นนักศึกษาเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 32 และพบว่า นักศึกษากลุ่มที่ 1 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสายสังคมและมนุษย คิดเป็นร้อยละ 78.50 และสายวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 21.50 นักศึกษากลุ่มที่ 2 ที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสายสังคมและมนุษย คิดเป็นร้อยละ 72 และสายวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 28

ผลจากการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนและการมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยทั้งสองกลุ่ม ก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการ พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ 1 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการแตกต่างกัน นักศึกษากลุ่มที่ 2 ที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการแตกต่างกัน และพบว่านักศึกษากลุ่มที่ 1 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 มีเป้าหมายในชีวิตก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการแตกต่างกัน และนักศึกษากลุ่มที่ 2 ที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 มีเป้าหมายในชีวิตก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการแตกต่างกัน

คำสำคัญ: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป้าหมายในชีวิต

Abstract

The research aimed to compare students' achievement motivation and their life goals before and after the participation in the Pursuing Your Goal Program. The study was conducted with a sample group of 400 Dhurakij Pundit University students who participated in the program. The samples were divided into two groups according to the students' GPA. The first group of students had the GPA lower than or equal to 1.00 and the other had the GPA higher than 1.00. Purposive sampling was used and the research instrument was a questionnaire with rating scale questions, distributed before and after the program. Data was analyzed using percentage, mean and standard deviation.

The study revealed that the 68 percent of the participants were male and 32 percent were female. Both groups of participants were mainly from the field of humanities and social sciences, 78.50 percent in the first group and 72 percent in the second group. Only 21.50 percent of participants from the first group and 28 percent from the second group studied in the field of science.

The students' achievement motivation and their life goals before and after the participation in the program were compared. The findings revealed that there was a difference between the levels of achievement motivation of the students from both groups. Similarly, there was a difference between the participants' life goals from both groups before and after the program.

Keywords: Motivation, Goals in Life

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนา และเป็นเครื่องมือชั้นนำสังคม ผู้ได้รับการศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ แต่สภาพปัจจุบันประเทศกำลังเผชิญปัญหาและวิกฤตทางด้านคุณภาพการศึกษายกตัวอย่างเช่น จากการรายงานผลการตรวจราชการ ประจำปี 2542 ของผู้ตรวจราชการ 12 เขตการศึกษา สรุปได้ว่า คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต้องปรับปรุง เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นต่างๆ อยู่ในเกณฑ์ต่ำ (กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้พยายามแก้ปัญหาวิกฤตดังกล่าว โดยการปฏิรูปการศึกษาและได้ดำเนินการเป็นระยะ โดยระยะแรก กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรการปฏิรูปการศึกษาไว้ ได้แก่ การปฏิรูปผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา การปฏิรูปการบริหารการจัดการหลักสูตร การปฏิรูปครั้งนี้ถือเป็นการพยายามปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาครั้งสำคัญ และส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีในระดับหนึ่ง (กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) ในปัจจุบันพบว่า นักศึกษาที่ไม่สนใจการเรียน ไม่เห็นประโยชน์ของการเรียน ขาดลักษณะการมุ่งมั่นอดทน ซึ่งการมุ่งมั่นอดทนนั้นมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการสร้างความรับผิดชอบ การวางแผนอนาคตและการเป็นตัวของตัวเอง จึงควรฝึกการตัดสินใจ สิ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้อย่างดีนั้น คือ แรงจูงใจ ความกระตือรือร้น ความอยากเรียนรู้ ความอดทน ความกล้าหาญ ความคาดหวังในตนเองที่สูงขึ้น กิจกรรมการสร้างพลังใจและแรงจูงใจให้นักศึกษาได้มีเป้าหมายชีวิต ถือเป็นเรื่องประกอบสำคัญที่ส่งผลให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจ กระตุ้นเกิดการเรียนรู้ ใฝ่รู้ การแสวงหาความรู้ให้ลึกซึ้ง จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นับว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญต่อกิจกรรมการสร้างพลังใจและแรงจูงใจและมีผลต่อการเรียนของนักศึกษาเป็นอย่างมากอีกด้วย นอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้ว ผู้วิจัยคิดว่าแนวทางหนึ่งที่จะทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ทางหนึ่งคือ การเรียนการสอนคู่ไปกับการสร้างพลังใจและแรงจูงใจให้นักศึกษา โดยเน้นขบวนการให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษา พร้อมทั้งร่วมกันวางแผนการเรียนนอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนเพียงอย่างเดียว ซึ่งเป็นวิธีที่มุ่งเน้นให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ผู้วิจัยคิดว่าอีกแนวทางหนึ่งที่จะทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีคือการให้คำปรึกษาเพราะการให้คำปรึกษาของอาจารย์โดยเฉพาะอาจารย์แนะแนวเป็นการให้คำปรึกษาแบบสร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษาซึ่งเป้าหมายของการให้คำปรึกษาคือเพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาเกิดการตระหนักรู้ มีสติเกี่ยวกับแรงจูงใจ เกิดแรงผลักดันที่เป็นจิตสำนึก เป็นวิธีการเฉพาะที่ช่วยให้บุคคลได้ตระหนักถึงปัญหาของตนเอง และพร้อมที่จะลงมือทำบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหา นั้น ใช้ได้อย่างมากในบุคคลที่มีความล่งเลต่อการเปลี่ยนแปลง เพราะจะช่วยแก้ไขความไม่แน่ใจการกล้าแสดงออก และทำให้บุคคลสามารถก้าวเข้าสู่ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างคงที่และถาวรได้ ซึ่งเป็นวิธีที่มุ่งเน้นให้นักศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนของนักศึกษาให้สำเร็จตามเป้าหมายได้ต่อไป

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเอกชนหนึ่ง ที่มีภารกิจหลักในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่กับคุณธรรม จึงต้องปรับปรุงหลักสูตรและปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อพัฒนาความคิดและการแก้ปัญหาของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ตามความสนใจของแต่ละคน การที่นักศึกษาจะประสบความสำเร็จตามแนวทางดังกล่าวได้นั้น ต้องมีปัจจัยหลายประการทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ซึ่งเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้นักศึกษา

มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเรียนให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างดีที่สุด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งเสริมให้กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมด้านการทำงานหรือการศึกษา เกษตรชัย และหิม (2550) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ นักเรียนที่ตั้งใจเรียนสูงมักประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี พยายามเอาชนะอุปสรรค มีความพยายามที่จะทำให้สัมฤทธิ์ผลได้มาตรฐานดีเยี่ยมกว่าคนอื่น ๆ นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นคนที่มีความปรารถนาแรงกล้าที่จะรับภาระหรือความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ไม่ชอบเกียจคร้าน เป็นคนที่ตั้งเป้าหมายไว้สูงกว่าปกติและเป็นคนที่มีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะให้ผู้อื่นประเมิหรือบอกสิ่งที่เขาทำ ทั้งนี้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นเพราะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญในการกระตุ้นบุคคลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น โดยนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ย่อมมีความปรารถนาที่จะปรับปรุงตนเองให้เก่งและมีความรอบรู้มากกว่าคนอื่น ๆ มีความพยายามและความทะเยอทะยานในการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ทำสิ่งที่ยากปรารถนาให้ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง จึงมีโอกาที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญกร คำแวง (2552, น.31) จากแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น และจากการที่ผู้วิจัยได้รับผิดชอบการจัดโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ เพื่อต้องการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับที่ต้องช่วยเหลือและดูแลเป็นพิเศษ และนักศึกษาที่มีผลการเรียนปกติ โดยวัตถุประสงค์ของโครงการคือเพื่อต้องการสร้างขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติและนักศึกษาทั่วไปที่มีผลการเรียนปกติให้มีแรงจูงใจมีกำลังใจตลอดจนมีจุดหมายที่ดีขึ้น พร้อมทั้งร่วมกันวางแผนการเรียนเพื่อให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาของหลักสูตรการเรียนในระดับปริญญาตรี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือให้นักศึกษาให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการมีเป้าหมายในชีวิต เพื่อจะได้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและออกไปประกอบอาชีพที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 และสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 ก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีเป้าหมายในชีวิต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.00 และสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 ก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และมีเป้าหมายในชีวิต ก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 และสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 เพื่อนำข้อมูลของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการไปปรับใช้ในการให้คำปรึกษา การช่วยเหลือ หรือการวางแผนในการเรียน เพื่อให้นักศึกษาได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นและสามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาตลอดจนการให้นักศึกษาได้มีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจนมากขึ้น หรือการจัดโครงการต่างๆ ที่เป็นการสร้างแรงจูงใจและการมีเป้าหมายในชีวิตให้กับนักศึกษามากขึ้นกว่าเดิม

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกษตรชัย และหิมา (2550) กล่าวว่า แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ นักเรียนที่ตั้งใจเรียนสูงมักประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี พยายามเอาชนะอุปสรรค มีความพยายามที่จะทำให้สัมฤทธิ์ผลได้ตามมาตรฐานดีเยี่ยมกว่าคนอื่นๆ นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเป็นคนที่มีความปรารถนาแรงกล้าที่จะรับภาระหรือความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ไม่ชอบเกี่ยงงาน เป็นคนที่ตั้งเป้าหมายไว้สูงกว่าปกติและเป็นคนที่มีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะให้ผู้อื่นประเมินหรือบอกสิ่งที่เขาทำ ทั้งนี้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นเพราะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสำคัญในการกระตุ้นบุคคลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น โดยนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ย่อมมีความปรารถนาที่จะปรับปรุงตนเองให้เก่งและมีความรอบรู้มากกว่าคนอื่นๆ มีความพยายามและความทะเยอทะยานในการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ทำสิ่งที่ปรารถนาให้ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง จึงมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ

ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สิ่งที่สามารถบอกถึงผลสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน คือ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งจะทราบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั่นเอง มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้ ศัดนางค์ มณีศรี และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2540) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการสอน หรือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งแสดงออกมา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัยด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

บุญชม ศรีสะอาด (2532) ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการค้นคว้า การอบรม การสั่งสอน หรือประสบการณ์ต่างๆ รวมทั้ง ความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่างๆ ที่เป็นผลมาจากการฝึกสอน วรณี โสมประยูร (2537) ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถ หรือ พฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนการสอนซึ่งพัฒนาขึ้นหลังจากได้รับการอบรมสั่งสอนและฝึกฝนโดยตรง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตการวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ รวมจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยแบ่งออกเป็นนักศึกษา 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับ 1.00 และต่ำกว่า จำนวน 200 คน และ กลุ่มที่ 2 นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับ 1.01 และสูงกว่า จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาจากการดำเนินการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้เวลาตั้งแต่เดือน มิถุนายน 2555 ถึง มกราคม 2556

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อต้องการทราบถึงข้อมูลส่วนตัว ครอบครัว เศรษฐกิจ และศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ ก่อนและหลัง เพื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ คณะ ภูมิลำเนา อาชีพบิดา อาชีพมารดา อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัวต่อเดือนรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ ประจำปีการศึกษา 2555 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ Rating Scale 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ขั้นตอนการวิจัย

ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ก่อนและหลัง การเข้าร่วมโครงการของนักศึกษา และดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จาก 2 กลุ่มๆ ได้แก่ กลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 จำนวน 200 คน และกลุ่มที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 จำนวน 200 คน ก่อนเข้าร่วมโครงการ
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จาก 2 กลุ่มๆ ได้แก่ กลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 จำนวน 200 คน และกลุ่มที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 จำนวน 200 คน หลังเข้าร่วมโครงการ
3. ดำเนินการบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรม SPSS พร้อมนำข้อมูลวิเคราะห์สถิติหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีเป้าหมายในชีวิต ก่อนและหลัง การเข้าร่วมโครงการ
4. วิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การมีเป้าหมายในชีวิตของ นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนและการมีเป้าหมายในชีวิต

2. สำรวจปัญหาทางการเรียนเบื้องต้นที่ส่งผลต่อผลการเรียนของนักศึกษา

3. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีเป้าหมายในชีวิต

4. สร้างแบบสอบถามโดยยึดข้อมูลจาก ข้อ 1 , 2 และ 3 เป็นแนวทางดัดแปลงรูปแบบ การสร้างเครื่องมือ ได้แบบสอบถามเป็นแบบ Rating Scale จำนวน 20 ข้อ โดยให้ครอบคลุม เนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อแก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา จำนวน 20 คน ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

6. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อแก้ไขและเพิ่มเติมไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปใช้จริงต่อไป โดยหาค่าความแตกต่างของแบบสอบถามก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลจากแบบสอบถามของนักศึกษา ก่อนเข้าร่วมโครงการ

2. ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลจากแบบสอบถามของนักศึกษา หลังเข้าร่วมโครงการ

3. ผู้วิจัยนำข้อมูลของนักศึกษาที่ได้บันทึกไว้ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการแล้วนำข้อมูล มาวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนและการมีเป้าหมายในชีวิต

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา โดยคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม วิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จโดยใช้ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ	ร้อยละ
ชาย	272	68
หญิง	128	32
รวม	400	100

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชาย คิดเป็น ร้อยละ 68 และเป็นนักศึกษาเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 32

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย
ที่เข้าร่วมโครงการจำแนกตามสายการเรียน

สายการเรียน	กลุ่มที่ 1 (เกรด < = 1.00)	ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 (เกรด > = 1.01)	ร้อยละ
สายวิทยาศาสตร์	43	21.50	56	28
สายสังคมและมนุษย์	157	78.50	144	72
รวม	200	100	200	100

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ 1 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสายสังคมและมนุษย์ คิดเป็นร้อยละ 78.50 และสายวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 21.50 นักศึกษากลุ่มที่ 2 ที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสายสังคมและมนุษย์ คิดเป็นร้อยละ 72 และสายวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 28

ตารางที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย 2 กลุ่ม
ก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ

ข้อ ที่	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 2	
		ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
		($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)
1.	ข้าพเจ้าตัดสินใจที่จะสมัคร เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย ด้วยตนเอง	4.10	.657	4.36	.579	4.26	.547	4.39	.728
2.	ข้าพเจ้าพอใจที่จะเรียนต่อไป แม้ว่าจะใช้เวลาเรียนหลายปี	3.99	1.05	4.01	1.02	3.57	.663	4.02	1.14
3.	ข้าพเจ้ารู้สึกกระตือรือร้น เมื่อถึงวัน/เวลา/เรียน	3.60	.713	4.17	.726	3.98	.640	4.20	.727
4.	เมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนสอบ ในวิชาใดได้น้อยข้าพเจ้า จะขยันอ่านและทบทวนวิชานั้น ให้มากขึ้น	3.80	.640	4.30	.596	4.10	.580	4.35	.657
5.	ข้าพเจ้าจะฝ่าฟันปัญหา อุปสรรคต่างๆเพื่อให้การเรียน บรรลุเป้าหมาย	4.09	.634	4.40	.664	4.34	.723	4.40	.667
6.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าการเรียนประสพ ผลสำเร็จตามเป้าหมายได้ถ้ามี ความขยันและอดทน	4.00	.653	4.45	.795	4.34	.542	4.50	.720

ข้อ ที่	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 2	
		ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
		($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)
7.	ถึงแม้วิชาเรียนจะยากข้าพเจ้า จะพยายามและตั้งใจเรียน	4.00	.647	4.39	.737	4.11	.633	4.35	.695
8.	ข้าพเจ้าพยายามสอบให้ได้ คะแนนดีขึ้นกว่าเดิม	4.00	.612	4.58	.657	4.35	.512	4.40	.604
9.	ข้าพเจ้ามุ่งมั่นที่จะเรียนเพื่อให้ เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงสุด	3.93	.559	4.55	.643	4.38	.643	4.52	.593
10.	เมื่อลงมือทำสิ่งใดแล้วข้าพเจ้า จะพยายามทำให้ดีที่สุด	3.75	.734	4.32	.777	4.35	.713	4.40	.744
11.	ข้าพเจ้าตั้งใจเป้าหมายใน การเรียนไว้อย่างชัดเจน	3.50	.645	4.18	.719	4.07	.612	4.30	.703
12.	ข้าพเจ้าจะทำงานหรือการบ้าน ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งคนอื่น	3.67	.739	4.20	.737	4.05	.412	4.25	.743
13.	ข้าพเจ้าจะมีความพยายาม มากขึ้นเมื่อรู้ว่าตนเองด้อยกว่า คนอื่น	4.12	.666	4.41	.695	4.33	.543	4.40	.685
14.	ข้าพเจ้าทำงานที่อาจารย์ มอบหมายให้เสร็จก่อนเวลา ที่กำหนด	3.90	.911	4.05	.798	3.92	.612	4.10	.894
15.	ข้าพเจ้าไม่ทอดทิ้งเมื่อผล การเรียนข้าพเจ้าออกมาไม่ดี ตามที่คาดหวัง	3.70	.766	4.20	.711	4.29	.523	4.32	.739
	เฉลี่ยรวม	3.87	.643	4.30	.542	4.16	.723	4.32	.412

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ

1.1 นักศึกษากลุ่มที่ 1 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 ก่อน เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.87) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = .643) หลัง เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.30) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = .542)

1.2 นักศึกษากลุ่มที่ 2 ที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 ก่อน เข้าร่วมโครงการ
 สานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ย
 $(\bar{X} = 4.16)$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = .723) หลังเข้าร่วมโครงการสานฝัน
 มุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ย
 $(\bar{X} = 4.32)$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = .412)

ตารางที่ 4 การมีเป้าหมายในชีวิต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ก่อนและหลัง
 จากการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ

ข้อ ที่	การมีเป้าหมาย ในชีวิต	กลุ่ม ที่1 ก่อน ($\bar{X}$)	กลุ่ม ที่1 ก่อน (S.D.)	กลุ่ม ที่1 หลัง ($\bar{X}$)	กลุ่ม ที่1 หลัง (S.D.)	กลุ่ม ที่2 ก่อน ($\bar{X}$)	กลุ่ม ที่2 ก่อน (S.D.)	กลุ่ม ที่2 หลัง ($\bar{X}$)	กลุ่ม ที่2 หลัง (S.D.)
16.	เมื่อข้าพเจ้า ไม่เข้าใจสิ่งใด ข้าพเจ้ามักคาดหวัง ว่าจะเกิดสิ่งดี กับข้าพเจ้า	4.30	.594	4.21	.752	4.42	.623	4.45	.732
17.	แม้ว่ามีบางสิ่ง ที่ผิดพลาดบ้าง ข้าพเจ้าจะตั้งใจทำ ต่อไป	4.25	.538	4.20	.722	4.31	.723	4.32	.699
18.	ข้าพเจ้ามักจะมอง อนาคตในแง่ดีเสมอ	4.25	.755	4.35	.727	4.35	.512	4.36	.738
19.	การเรียนเป็น สิ่งสำคัญมากที่สุด สำหรับข้าพเจ้า	4.35	.642	4.50	.569	4.42	.543	4.45	.619
20.	ข้าพเจ้าหวังว่าจะ มีสิ่งดีเกิดขึ้นกับ ข้าพเจ้ามากกว่า สิ่งเลวร้าย	4.35	.753	4.45	.713	4.36	.623	4.39	.727
	เฉลี่ยรวม	4.30	.512	4.34	.582	4.37	.677	4.39	.523

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตก่อนและหลังจากการเข้าร่วม
 โครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ เป้าหมายในชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับ ดังนี้

2. การมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ

2.1 นักศึกษากลุ่มที่ 1 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 ก่อน เข้าร่วมโครงการ
 สานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ นักศึกษามีเป้าหมายในชีวิต ค่าเฉลี่ย $(\bar{X} = 4.30)$
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = .512) หลังเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่

ความสำเร็จ นักศึกษามีเป้าหมายในชีวิต ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.34$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = .582)

- 2.2 นักศึกษากลุ่มที่ 2 ที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 ก่อน เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ นักศึกษามีเป้าหมายในชีวิต ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.37$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = .677) หลังเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ นักศึกษามีเป้าหมายในชีวิต ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.39$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = .523)

2. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนและการมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ทั้งสองกลุ่ม ก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ

แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ ทางการเรียน กลุ่มที่ 1 (กลุ่ม ≤ 1.00)	N	$\bar{X}$	S.D.	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน กลุ่มที่ 2 (กลุ่ม > 1.01)	N	$\bar{X}$	S.D.
ก่อน	200	3.87	.643	ก่อน	200	4.16	.723
หลัง	200	4.30	.542	หลัง	200	4.32	.412

จากตารางที่ 5 พบว่า การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ (ทั้ง 2 กลุ่ม) ก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการ ดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์กลุ่มที่ 1 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อน และ หลังจากการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จโดยรวมแตกต่างกัน

2. นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์กลุ่มที่ 2 ที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อน และ หลังจากการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จโดยรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบการมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยทั้งสองกลุ่ม ก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ

การมีเป้าหมาย ในชีวิต กลุ่มที่ 1 (กลุ่ม < = 1.00)	N	$\bar{X}$	S.D.	การมีเป้าหมาย ในชีวิต กลุ่มที่ 2 (กลุ่ม > = 1.01)	N	$\bar{X}$	S.D.
ก่อน	200	4.30	.512	ก่อน	200	4.37	.677
หลัง	200	4.34	.582	หลัง	200	4.39	.523

จากตารางที่ 6 พบว่า การเปรียบเทียบการมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย (ทั้ง 2 กลุ่ม) ก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการ ดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย กลุ่มที่ 1 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 มีเป้าหมายในชีวิต ก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จโดยรวมแตกต่างกัน

2. นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย กลุ่มที่ 2 ที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 มีเป้าหมายในชีวิต ก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จโดยรวมแตกต่างกัน

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญสามารถนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการศึกษาวิจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ จำนวน 400 คน ในปีการศึกษา 2555 โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01

นักศึกษาทั้งกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จหลังจากการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ โดยรวมนักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากเข้าร่วมโครงการเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าจำนวนชั่วโมงหรือระยะเวลาในการเข้าร่วมโครงการ หรือ การทำกิจกรรมต่างๆในโครงการ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาอาจน้อยเกินไป จึงทำให้ผลของการตอบแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

2. ผลการศึกษาวิจัยการมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ จำนวน 400 คน ในปีการศึกษา 2555 โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01

นักศึกษาทั้งกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ หลังจากการเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ โดยรวมนักศึกษามีเป้าหมายในชีวิตสูงขึ้น หลังจากกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการเพียงเล็กน้อยทั้งสองกลุ่ม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าจำนวนชั่วโมง หรือระยะเวลาในการเข้าร่วมโครงการ หรือ การทำกิจกรรมต่างๆในโครงการ เพื่อสร้างการมีเป้าหมายในชีวิตให้นักศึกษาอาจน้อยเกินไป จึงทำให้ผลของการตอบแบบสอบถามการมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จก่อนและหลังจาก การเข้าร่วมโครงการแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ ดังนี้

จากผลการศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนและการมีเป้าหมายในชีวิต ของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษา ที่ผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 และกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 1.01 โดยรวมนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์และการมีเป้าหมายในชีวิตสูงขึ้นเพียงเล็กน้อย หลังจากเข้าร่วมโครงการสานฝันมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีแรงจูงใจและ มีเป้าหมายในชีวิตหลังจากที่เข้าร่วมโครงการที่สูงขึ้นทั้งสองกลุ่ม ดังนั้น มหาวิทยาลัย หน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ควรดำเนินการจัดกิจกรรมหรือจัดโครงการในลักษณะที่เป็นการสร้างแรงจูงใจ และสร้างการมีเป้าหมายในชีวิตให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่องและเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการจัดให้กับ นักศึกษากลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจและสร้างการมีเป้าหมายในชีวิต และควรมีการติดตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเป็นระยะๆ หลังจากเข้าร่วมโครงการ ตลอดจน การร่วมกันวางแผนทางการเรียนระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาหรืออาจารย์ผู้ให้คำปรึกษา อย่างใกล้ชิดทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักศึกษาได้สำเร็จการศึกษาตาม หลักสูตร และประสบผลสำเร็จทางการเรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยนักศึกษาทั่วไป หรือ นักศึกษากลุ่มอื่นๆ หรือศึกษาปัจจัย ทางด้านอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการมีเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษา เพื่อนำมา ปรับใช้สร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการมีเป้าหมายในชีวิตให้กับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น

2.2 ควรเพิ่มระยะเวลาหรือจำนวนวันในการเข้าร่วมโครงการของนักศึกษาเพื่อให้ นักศึกษา ได้มีความรู้ความเข้าใจและได้ทำกิจกรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการมีเป้าหมายในชีวิต เพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กองวิจัยทางการศึกษา. (2545). *ข่าวสารการวิจัย*. กรุงเทพฯ: กองการวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- เกษตรชัย และทีม. (2550). องค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนเอกชนสอนอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 13(3) ,445.
- คัตนางค์ มณีศรีและสมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2540). อิทธิพลของพ่อแม่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปณิธานทางการศึกษาและอัตมโนทัศน์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 เขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญกร คำแวง. (2552). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาแคลลูลัส 1 ของนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2532). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเจตคติ ต่อวิธีสอนและความวิตกกังวลในการเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบเรียนเป็นคู่ (Learning cell) ที่มีการสอบย่อยกับการสอนแบบบรรยาย*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2537). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.